

SÍTÁBOROS BESZÁMOLÓ

AJTP 10. T - 2012.02.13-19. ZYWIEC

Az AJTP keretein belül minden évben a tizedikes osztályok utaznak iskolánkból Lengyelországba síelni. Egy teljes hetet töltenek ott, gyakorlatilag ingyen. Idén rajtunk volt a sor. hogy eleget tegyünk a hagyományoknak. Ahogyan a többiek, mi is

megtanuljunk síelni, és eltöltsünk egy felejthetetlen hetet a festői szépségű Zywiec városában a Beszkidekben.

Ez a város többek között rendkívüli minőségű sört előállító sörgyáráról is híres. Nem elsősorban ezért, de mind nagyon vártuk már ezt a kirándulást, sokunk ekkor járt először életében külföldön.

2012. 02. 12. vasárnap, egy csapat diák hatalmas táskákkal érkezett este a kollégiumba. A sok táska mégse volt púp a hátukon, mert a teher egyet jelentett a másnapi utazással és a sízéssel. Komoly előkészületek zajlottak, hogy semmi se érje váratlanul a kirándulókat. Bekerültek a táskákba a vastag ruhák, több napi póló és pulóver-halmok, no meg persze maga a síruha. Az esti szabadidő hasznos eltöltésének érdekében elvitelre került több csomag magyar és francia kártya, valamint egy sakk készlet. (Következő reggel csatlakozott a csapathoz egy focilabda és négy pingpongütő is.)

Másnap reggeli után a csapat bepakolta a buszba a sífelszerelést, a csomagokat, a hideg élelmet és kilenc tájban indulhatott a túra. Útravalóul kaptunk a konyháról két rántott húsos szendvicset, egy kockasajtot, egy májkrémet egy fél literes innivalót, és persze rendelkezünk saját nasikkal is. Az út nagyjából hét órán át tartott, és közben egyszer álltunk meg Szlovákiában, egy TESCO extra parkolójában, ahol szét is néztünk. Körülbelül délután négy óra tájban érkeztünk meg a szállásunkhoz, ahol lengyel barátaink már vártak minket.

Este hatkor meleg leves és hús formájában élveztük a lengyel vendégszeretetet. Ezt egy rövid városnézés követte, a havas téli estében. Hamar lefeküdtünk, másnapra igyekezett mindenki erőt gyűjteni a síeléshez.

Az első síző nap csak a tanuló pályára mentünk, hogy begyakoroljuk az alapokat. Három csoportra voltunk osztva, mindenki ekkor ismerkedett meg a síeléssel és az alaplépésekkel, mint mondjuk a hókézés. A többség ekkor meg is tanult síelni, de aki nem az másnap is ezen a pályán gyakorolhatott, míg a többiek már a vörös pályát élvezték. A harmadik napon kisebb komplikációk támadtak, így késve tudtunk indulni, és amikor odaértünk, kiderült, hogy a busz nem tud felmenni a pályákhoz. Így az aznapi program egy rögtönzött sörgyár (Múzeum) látogatás lett, angol nyelvű idegenvezetéssel. Itt megtekinthettük a sörgyár történetéről és a sörkészítésről szóló kiállításokat.

Az utolsó két síelő napot már mindenki a vörös pályán töltötte. Ennek meredeksége körülbelül

negyvenöt fokos lehetett. Gyönyörű pályák voltak, rengeteg hóval, hatalmas fenyőkkel, többféle felvonóval.

Mindenkinek tetszett, és komolyabb személyi sérülés nem történt, az osztályfőnököt kivéve, aki eltörte a lábát. Reggelit mindig hét harminckor kaptunk igen bőségesen. Az egész napot a sípályán töltöttük, de nem fáztunk,

Egerből vitt hideg „ebédeket” kaptunk délben, és innivalót. Délután négykor indultunk haza általában, igen fáradtan, de csak azért voltunk csalódottak, mert már nem síelhettünk aznap tovább. (Négykor zárták a pályákat. A korrektor.)

Mindenki sajnálta, amikor haza kellett jönni, tagadhatatlanul ez volt az eddigi legélvezetesebb kirándulás és nehéz róla ilyen tömören és röviden írni. Túl sok és túl nagy élmény volt ahhoz, hogy két oldalban le tudjam írni és visszaadjam az egészet.

Eger 2012.02.23.

Faragó Bence
10.T osztályos tanuló